

Hjælpe midler. Efter min Erfaring gaar den i Retning af mere Simplificering af de Former, man benytter, saa at der ikke kræves større eller særlig Uddannelse for at behandle dem. Jeg føler mig overbevist om, at den Maskinmester, som i 80'erne og 90'erne kendte sine Ting om Bord i et stort Skibs Maskine med moderne Indretning, vil nu kunne gaa ned i det største og mest moderne indrettede Skib og meget hurtigt finde sig til Rette der uden yderligere Anvisning. Efter min Erfaring kræves der derfor ikke en særlig uddannet Overklasse til at føre Udvandrer dampere. Jeg anbefaler derfor, at man lader Benævnelsen „den udvidede Maskinisteksamen“ blive staaende, lader den ny Klasse gaa ud, og indskrænker de øvrige Klasser ved at gøre de to nye Prøver, som foreslaas, Haandværkerprøven og eventuelt Fyringsprøven obligatoriske som Betingelse for at faa Maskinmestercertifikat og saaledes overhovedet nærmest vender tilbage til Lovforslaget, som det forelaa fra Ministerens Haand. Er det nødvendigt, af Hensyn til Udviklingen, at stramme Kravene til Maskinmestrene, saa lad os gøre det paa alle de Kanter, hvor det behøves, og saa skal Maskinmesterstanden nok kunne hævde Stændens Ære lige saa højt som nogen fin Teoretiker med Ingeniørnavn kan gøre det. Jeg ved ikke, om man i Regeringspartiet tænker paa at faa Lovforslaget henvist til et Udvalg, men jeg ønsker det og haaber, at man da mindst skulde kunne faa Forslaget ført tilbage til dets oprindelige Affattelse. I øvrigt anbefaler jeg Forslaget til videre Fremme.

H. Neergaard: Dette Lovforslag løser en vigtig Opgave, nemlig den at følge med Tiden paa et saa vigtigt Omraade som Maskinudviklingen. Derfor maa det hilses med Glæde, og man maa ønske, at det hurtigst muligt kan komme ud i Livet. Den højtærede Minister har Ret i, at Enkelthederne i Bestemmelserne med Hensyn til de forskellige Eksaminer ikke i for høj Grad skulle staa i Loven, thi det er en bekendt Sag, at paa det tekniske Omraade sker Udviklingen overordentlig hurtigt, og det vilde da være uheldigt, hver Gang man ønskede en eller anden Forandring i Eksamensfordringerne, at skulle gaa til Lovgivningsmagten. Ogsaa den af saavel den højtærede Minister som det ærede Medlem for Randers Amts anden Valgkreds (Mortensen) omtalte Haandværksprøve maa man hilse med Glæde, fordi det er vigtigt, at ikke alene teoretisk skulle Maskin-

mestrene beherske den Maskine, de have med at gøre, men de maa ogsaa kunne klare Arbejdet i paakommende Tilfælde. Spørgsmaalet om at gøre denne Haandværksprøve og den af det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds omtalte Fyrbøderprøve obligatoriske vil efter min Mening nærmest henhøre under Sønæringsloven og finde sin Afgørelse, naar vi komme til at behandle denne. Jeg antager for øvrigt, at vi senere ville faa et Forslag fra den samme Kommission, som her har stillet Forslag, om Sønæringsloven.

Med Hensyn til Tillægseksamen for elektriske Installatører maa jeg sige, at jeg finder det overmaade fornuftigt at knytte den til denne Eksamen. Det er ikke saa meget mere, man skal lære for at tage den Eksamen. Det ligger da nær, at Eleverne paa de samme Steder, hvor de faa den øvrige Undervisning, kunne supplere den med denne, saa at de, der i øvrigt have Betingelse efter Stærkstrømsloven for at komme ind under Begrebet elektriske Installatører, der kunne komme til at aflægge den elektriske Prøve. Paa dette Punkt er jeg altsaa ikke ganske enig med det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds.

I øvrigt skal jeg kun omtale det Tillæg, der er gjort til Lovforslaget i Landstinget, nemlig om Skibsmaskiningeniørekksamen. Paa det Punkt deler jeg i alt væsentligt den Mening, det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds udtalte. Jeg synes ogsaa, at Ministerens Forslag i og for sig var bedre. Jeg kan ikke se rettere, end at dette Tillæg nærmest er en Unødvendighed, og at det i visse Tilfælde kan blive skadeligt. Man maa huske paa, at Staten uddanner Ingeniører paa en særlig Højskole, og naar saa Staten lovfæster en Eksamen for en vis Klasse Ingeniører, nemlig Skibsmaskiningeniører, der har omtrent samme Navn som den anden Maskiningeniørekksamen, vil man let faa en Forveksling af disse to Eksaminer, hvilket ikke tjener til det gode. Jeg mener, man skal trække Grænserne ret skarpt for den Uddannelse, som hedder Ingeniøruddannelse, og idet man indfører denne Nomenklatur for Maskinmesterekksamen, begaar man en Forveksling af Forholdene her og i England. Her bruges Betegnelsen „Ingeniør“ for dem, der udgaa fra Polyteknisk Lærestanstalt, som en Betegnelse for saadanne Folk, der faa en teoretisk Uddannelse, paa Basis af hvilken de kunne være selvstændige Konstruktører, bygge Maskiner, men disse Skibsmaskiningeniører faa egentlig Navnet blot i Kraft af en Slags honnet Ambition, idet de ikke derved kendetegnes som Ingeniører, der